

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.630 van 21 mei 2001
in de zaak A. 83.252/IX-1766.**

In zake : Lucas VAN DER BRACHT,
die woonplaats kiest bij
advocaat Johan DE KOEKELAERE,
kantoor houdende te BRAKEL,
Ommegangstraat 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Landbouw.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat
Lucas VAN DER BRACHT op 1 april 1999 heeft ingediend om
de vernietiging te vorderen van het besluit van de
minister van Landbouw waarbij hij als aangenomen
dierenarts voor een periode van twee jaar, ingaande op
17 februari 1998, wordt geschorst;

Gelet op het arrest nr. 81.119 van 21 juni
1999 waarbij de vordering tot schorsing van de
tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt
bevolen;

Gezien de memorie van antwoord van de
verwerende partij, die tevens het verzoek tot
voortzetting van de rechtspleging bevat, en de memorie
van wederantwoord van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 7 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE KOEKELAERE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat I. GABRIELS die, loco advocaat H. DIEPENDAELE, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak samengevat zijn in het arrest nr. 81.119 van 21 juni 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is bevolen; dat, volledigheidshalve vermeld kan worden dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde op 22 april 1999 de uitwerking van het bestreden besluit geschorst heeft en aan de verwerende partij verboden heeft het schorsingsbesluit of de inhoud ervan aan derden mede te delen, in afwachting van de uitspraak van de Raad van

State over de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing en vernietiging;

2. Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid ratione temporis van het beroep niet betwist; dat zij wel betoogt dat zij het bestreden besluit met een langs de gewone post verzonden brief van 17 februari 1998 naar verzoeker heeft opgestuurd, maar dat zij daarvan geen enkel bewijsstuk overlegt, terwijl verzoeker de ontvangst van die brief ontkent; dat bovendien in het dossier geen gegeven wordt aangetroffen dat erop wijst dat het bestreden besluit ter kennis van verzoeker is gebracht meer dan zestig dagen vooraleer hij het onderhavige beroep indiende; dat in die omstandigheden het beroep tijdig ingediend is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel aanvoert dat de minister hem met het bestreden besluit een tuchtstraf oplegt voor twee feiten, waaronder het ontdubbelen of mengen van bloedmonsters, terwijl in het besluit op geen enkele wijze uiteengezet wordt waarop de verwerende partij zich steunt om aan te nemen dat verzoeker geen authentieke bloedmonsters heeft ingeleverd; dat verzoeker in het vierde middel uiteenzet dat niets erop wijst dat hij bewust stalen heeft ontdubbeld of gemengd, dat hij de verwerende partij -in zijn verklaring van 1 juni 1997 en naar aanleiding van zijn verhoor op 21 november 1997- meerdere keren heeft gewezen op het feit dat de bewaring van de bloedstalen in de koelkast van het laboratorium geen enkele garantie bood omdat de koelruimte voor iedereen toegankelijk is en de bloedstalen er onbeschermd en vrij manipuleerbaar zijn en dat hij die situatie door de gerechtsdeurwaarder heeft laten vaststellen vooraleer het laboratorium de procedure voor de afgifte en het bewaren van bloedstalen heeft gewijzigd; dat naar zijn oordeel de verwerende partij de door hem aangebrachte argumentatie helemaal

niet onderzocht heeft maar integendeel van hem verwacht dat hij het bewijs van zijn onschuld levert;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet dat in het bestreden besluit niet wordt gesteld dat verzoeker bewust bloedstalen vermengd of ontdubbeld heeft, maar dat er alleen wordt gesuggereerd dat verzoeker de opgedragen taken nauwgezet moet uitvoeren; dat zij betoogt dat de verwijzing naar "feiten" -meervoud- niet betekent dat daarmee ook het mengen of ontdubbelen van bloedstalen wordt bedoeld, aangezien de andere tenlastelegging, het niet correct identificeren van dieren, op zich verschillende feiten omvat, zoals het controleren van de identificatiegegevens en het niet overeenstemmen van de bloedstalen met die gegevens en dat zij in het bestreden besluit zelf heeft aangestipt dat verzoeker het mengen of ontdubbelen van bloedstalen betwist terwijl hij de niet-correcte identificatie van dieren toegeeft en dat die inbreuk volstaat om de gehele bloedstaalname waardeloos te maken; dat zij daaraan toevoegt dat een onderzoek naar het al dan niet veilig bewaren van bloedstalen niet thuis hoort in een tuchtprocedure;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat de verwerende partij lichtzinnig uiteenzet dat het onderzoek naar het bewaren van bloedstalen niet in de tuchtprocedure moet betrokken worden aangezien hij slechts kan gestraft worden wanneer er zekerheid over bestaat dat de onderzochte monsters wel die zijn die hij in het laboratorium heeft afgeleverd;

4.1. Overwegende dat het bestreden besluit volgende overwegingen bevat :

"Gelet op het dossier waaruit blijkt dat Dr. VAN DER BRACHT volgende overtredingen heeft

begaan : onregelmatige bloedstaalname van runderen en onvolledige identificatie van deze runderen;

Gelet op de schriftelijke verklaring van Dr. VAN DER BRACHT van 1 juni 97;

Gelet op het proces-verbaal van mondeling verhoor door de commissie samengesteld door (...);

Overwegende dat Dr. VAN DER BRACHT ontkent bewust stalen te hebben ontdubbeld of gemengd. Dat hij evenwel de uitslagen van het laboratorium niet betwist maar hiervoor geen verklaring kan geven; overwegende dat hij toegeeft dat de identificatie van de dieren niet correct was;

Overwegende dat een aangenomen dierenarts zeer nauwgezet de hem opgedragen taken dient uit te voeren en dat door een dergelijke onverantwoorde handelwijze de dierziektenbestrijding in het gedrang wordt gebracht;

Overwegende dat de voorgestelde tuchtmaatregel in overeenstemming is met de vastgestelde feiten;"

4.2.1. Overwegende dat, nadat de verwerende partij in de schorsingszaak had doen gelden dat verzoeker het tegenbewijs niet had aangebracht dat er met de bloedstalen geknoeid was, de Raad van State in het schorsingsarrest (overweging 2.1.3.) vastgesteld heeft dat uit de motivering van het besluit blijkt dat de verwerende partij de tuchtinbreuk van het mengen of ontdubbelen van bloedstalen voor bewezen gehouden heeft maar dat de uitleg die daarvoor wordt aangebracht dat bewijs niet onderbouwt aangezien de verwerende partij geen moeite heeft gedaan om de -niet totaal ongeloofwaardige en ondersteund door een proces-verbaal van een deurwaarder- stelling van verzoeker, dat er met de stalen geknoeid kon zijn, te onderzoeken; dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij haar verweer anders oriënteert en dat zij nu stelt dat zij het feit van de vermenging van de bloedstalen als tuchtfeit niet in aanmerking heeft genomen;

4.2.2. Overwegende dat het bestreden besluit formeel verwijst naar het dossier van de zaak "waaruit blijkt dat (verzoeker) volgende overtredingen heeft

begaan : onregelmatige bloedstaalname van runderen en onvolledige identificatie van deze runderen"; dat de verwerende partij daarmee onbetwistbaar twee verschillende tenlasteleggingen aanwijst; dat, door verderop in het besluit te stellen dat "(verzoeker) ontkent stalen te hebben ontdubbeld of gemengd; dat hij evenwel de uitslagen van het laboratorium niet betwist maar hiervoor geen verklaring kan geven", de verwerende partij aangeeft dat, voor haar, de tenlastelegging "onregelmatige bloedstaalname" bewezen is; dat het bestreden besluit verder niet aanduidt dat die bewezen geachte tenlastelegging toch buiten de besluitvorming is gehouden; dat verzoeker derhalve tuchtrechtelijk gestraft is voor de twee voormelde uit het dossier gedistilleerde tuchtinbreuken;

4.3.1. Overwegende dat de vraag rijst of de verwerende partij de tuchtinbreuk van de onregelmatige bloedstaalname, meer bepaald het mengen of ontdubbelen van de stalen door verzoeker, voor bewezen kon houden; dat de Raad van State in dat kader moet nagaan of de verwerende partij over voldoende gegevens beschikte om, naar redelijkheid, te kunnen stellen dat verzoeker onregelmatigheden heeft gepleegd met de bloedstalen; dat die beoordeling moet gebeuren met inachtneming van de argumentatie van verzoeker, die er in wezen op neerkomt dat het systeem voor de afgifte van de bloedstalen hiaten vertoonde en tussenkomst van derden mogelijk maakte; dat verzoeker voor het bewijs van zijn stelling nu in het geding voor de Raad van State verwijst naar het proces-verbaal van een deurwaarder, die op 23 februari 1998 heeft vastgesteld dat de koelkamer van het laboratorium en de bloedstalen die daar aanwezig zijn onbewaakt zijn en gemakkelijk toegankelijk;

4.3.2. Overwegende dat de verwerende partij de in het proces-verbaal van 23 februari 1998 gemaakte

vaststelling niet betwist; dat die vaststelling volledig in de lijn ligt van de stelling die verzoeker van in den beginne heeft aangehouden, te weten dat het voor hem een raadsel was hoe de analyse van de dertien door hem ingeleverde bloedstalen op dezelfde wijze positief kon zijn en dat de koelruimte van het laboratorium door onbevoegden kon betreden worden;

Overwegende dat, geplaatst voor dergelijke stellingname van verzoeker, eerst in zijn verklaring van 1 juni 1997 en vervolgens tijdens zijn verhoor van 21 november 1997, de verwerende partij de verklaring van verzoeker nader had moeten onderzoeken; dat, aangezien verzoeker had aangevoerd dat de mogelijkheid bestond om de bloedstalen te manipuleren, het aan de verwerende partij was om met argumenten aan te tonen dat er in redelijkheid met de door verzoeker ingeleverde stalen geen manipulatie is kunnen gebeuren; dat, zonder dergelijk bewijs, de aan verzoeker verweten tekortkoming met betrekking tot de manipulatie van bloedstalen herleid wordt tot een veronderstelling; dat de omstandigheid dat verzoeker heeft gesteld geen verklaring te hebben voor de uitslag van de analyse haar van dat onderzoek niet kan vrijstellen aangezien zij het positief bewijs moet leveren dat verzoeker een overtreding heeft begaan;

Overwegende dat de verwerende partij de door verzoeker ingeroepen twijfel met betrekking tot het begaan van een tuchtinbreuk niet heeft beantwoord en zelfs niet heeft onderzocht; dat zij in die omstandigheden het tuchtfeit van het mengen of ontdebelen van bloedstalen niet voor deugdelijk bewezen kon houden; dat het derde en vierde middel in die zin gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister van Landbouw waarbij Lucas VAN DER BRACHT als aangenomen dierenarts voor een periode van twee jaar, ingaande op 17 februari 1998, wordt geschorst.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig mei 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.